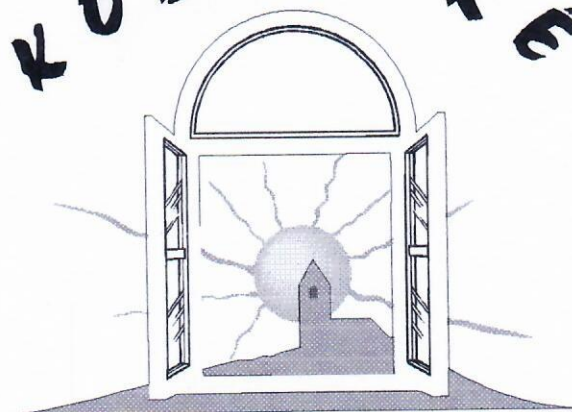

KOBERSKÉ

ROZHLEDY

Nepravidelný čtvrtletník

Ročník 8

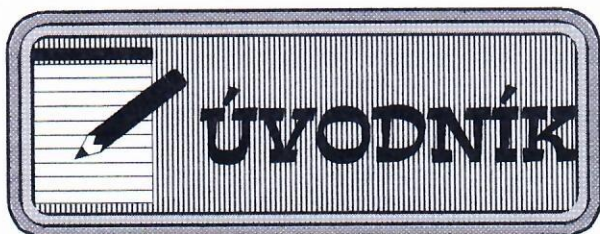
Číslo 3

Listopad 1999

Cena 10 Kč

OBSAH:

Úvodník	(2)
Informace z radnice	(3)
Příspěvky, polemika	(8)
Zprávy ze školy	(14)
Kultura	(16)
Světlo do historie	(19)
Společenská rubrika	(21)
Na poslední chvíli	(21)
Štěbetání	(22)
Slovo na závěr	(25)

VALE, VALE

V místě, nad kterým se kdysi tyčila tvrz, v místě pustém a nehostinném, jak v příkopech pod hradbami, se dnes skví areál zdraví. Přání mnoha let se stala skutečností. Kdo chce, může si zahrát tenis, nohejbal, volejbal nebo zaházet do koše, aniž by tím omezoval provoz na silnici, šlapal po zahrádkách a čekal až mu vyschne bláto po dešti. Vyasfaltovaný pozemek, řádně oplocený, s připravenými tyčkami na jednotlivé druhy sportu, kde nechybí ani empire, známý třeba z Wimbledonu, čeká ještě na dokončovací práce. I když chybí ještě osvětlení a ozelenění, je už funkční. Připravený dokonce i na zimní radovánky těch, kteří by si chtěli zabruslit, aniž by vážili dalekou cestu k rybníkům do lesa. Pěkný kus práce, který má finanční hodnotu přes půl milionu korun a nevyčísitelnou hodnotu pro rozvoj a využití volného času občanů a zejména mládeže. A o měnící se tváři obce ani psát netřeba. Jenže.

Jenže se vznikem každého díla vyvstávají problémy. Kdo ho bude udržovat, kdo ho bude moci využívat a zvláště pak kdy a za jakých podmínek. Takové úvahy se nerady slyší, protože populistické "je to přece pro všechny" je sice velice hezké, ale značně krátkozraké. Každé dílo něco stojí a každý hospodář musí dbát na to, aby také něco

vydrželo a sloužilo více generacím. Proto se o ně musí řádně starat, musí ho udržovat a dbát na to, aby je návštěvníci neničili, třeba jen svou netečností. Ideály typu "starat se budeme přece všeci" snad nikdo, kdo má zkušenosti, nemůže brát vážně. Stačí se jenom podívat na vyšlapané chodničky na návsi, pomalovanou telefonní budku či čekárnu autobusů a všude rozházené a neuklizené papírky. Problémy s tím mají kluby, natožpak neorganizovaná společenství různých věkových kategorií, profesí i zájmů, snažících se uplatnit svůj zájem právě teď, v němž zcela zákonitě budou prohrávat ti nejslabší-děti. Může se totiž stát, i když to bude tisíckrát prohlašováno, že je to pro všechny, že konečným efektem bude veřejné mínění, že si to někdo za obecní peníze vybudoval čistě pro sebe. A obec bude platit dál, pokud nebude chtít, aby dílo chátralo a aby se stala terčem kritiky, že se o vlastní věci nestará. Krátce, bude to chtít systém, který bude obecně přijímán a který je respektován třeba ve školách nebo ve sportovních klubech. Musí být možnost uspokojování všech zájemců a přitom zabezpečen nejen pořádek, ale také hrazení nákladů, které nemůže jít na úkor třeba zlepšení vozovek či kanalizace.

Valům močálů a býlí jsme dali vale. Do vínku roku 2000 přibyla hezká kytička. Aby však brzy nezvadla, je třeba moudrého zvážení zastupitelstva. Nic naplat je to dílo obecní a nezabývá se toho. Věřme však, že dříve než rozhodne, vyslechne připomínky i podněty všech, aby rozhodlo moudře a spravedlivě. Je tak povinováno z úcty k dílu, těm, kteří se na dílu podíleli, k dětem i budoucnosti.

redakce

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE

Rozbor hospodaření obce za I.pol. 1999

daňové příjmy	501 161.40
nedaňové příjmy	2 267 853.39
kapitálové příjmy	75 210.00
přijaté dotace	60 000.00

CELKEM PŘIJMY : 2 904 224.79 Kč

běžné výdaje	702 249.40
kapitálové výdaje	476 004.50

CELKEM VÝDAJE : 1 178 253.90 Kč

Rozpočet obce za I. pol.1999 vykazuje přebytek hospodaření ve výši 1 725 970.89 Kč.

Směrnice pro vyřizování peticí a stížností

Tyto směrnice stanovují postup občanů a obce při přijímání a vyřizování peticí a stížností. Platnost směrnic 1.8.1999.

Vyhláška č. 1/99

Touto vyhláškou se mění vyhláška obce Kobeřice u Brna č. 4/94 o místních úhradách, oddíl I., odstavec 5 : úhrada za roční odběr vody z vodovodu bez ohledu na velikost hrobu : 20,- Kč.

Účinnost vyhlášky : 15.10.1999.

* * * * *

PRÁVA OBČANŮ

Práva občanů jsou zajištěna Ústavou. Její součástí je i Listina základních práv a svobod, kterou přijal Parlament ČR. Tato součást ústavy je často využívána lidmi, aniž by přesně věděli, co tento dokument obsahuje. Není totiž všelékem, který by poskytoval ochranu komukoliv a v jakékoliv situaci.

Pro lepší informovanost jsme se rozhodli uveřejnit ji postupně (neboť je dosti obsáhlá) po jednotlivých kapitolách bez obecné preambule. *V tomto čísle zveřejňujeme první dvě části (Hlava I. a Hlava II.).*

Listina základních práv a svobod
ve znění zákona č. 162/1998 Sb.

HLAVA PRVNÍ Obecná ustanovení Čl. 1

Lidé jsou svobodní a rovni v důstojnosti i v právech. Základní práva a svobody jsou nezadatelné, nezczizitelné, nepromlčitelné a nezrušitelné.

Čl. 2

- 1. Stát je založen na demokratických hodnotách a nesmí se vázat ani na výlučnou ideologii, ani na náboženské vyznání.*
- 2. Státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.*
- 3. Každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.*

Čl. 3

- 1. Základní práva a svobody se zaručují všem bez rozdílu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického či jiného smýšlení, národního nebo sociálního původu, příslušnosti k národnostní nebo etnické menšině, majetku,*

rodu nebo jiného postavení.

2. Každý má právo svobodně rozhodovat o své národnosti. Zakazuje se jakékoli ovlivňování tohoto rozhodování a všechny způsoby nátlaku směřující k odnárodnění.

3. Nikomu nesmí být způsobena újma na právech pro uplatňování jeho základní práv a svobod.

Čl. 4

1. Povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.

2. Meze základních práv a svobod mohou být za podmínek stanovených Listinou základních práv a svobod (dále jen "Listina") upraveny pouze zákonem.

3. Zákonná omezení základních práv a svobod musí platit stejně pro všechny případy, které splňují stanovené podmínky.

4. Při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.

HLAVA DRUHÁ

Lidská práva a základní svobody

Oddíl první

Základní lidská práva a svobody

Čl. 5

Každý je způsobilý mít práva.

Čl. 6

1. Každý má právo na život. Lidský život je hoden ochrany již před narozením.

2. Nikdo nesmí být zbaven života.

3. Trest smrti se nepřipouští

Čl. 7

1. Nedotknutelnost osoby a jejího soukromí je zaručena. Omezena může být jen v případech stanovených zákonem.

2. Nikdo nesmí být mučen ani podroben krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení

nebo trestu.

Čl. 8

1. Osobní svoboda je zaručena.

2. Nikdo nesmí být stíhán nebo zbaven svobody jinak než z důvodů a způsobem, který stanoví zákon. Nikdo nesmí být zbaven svobody pouze pro neschopnost dostát smluvnímu závazku.

3. Obviněného nebo podezřelého z trestného činu je možno zadržet jen v případech stanovených v zákoně. Zadržovaná osoba musí být ihned seznámena s důvody zadržení, vyslechnuta a nejpozději do 48 hodin propuštěna na svobodu nebo odevzdána soudu. Soudce musí zadržovanou osobu do 24 hodin od převzetí vyslechnout a rozhodnout o vazbě, nebo ji propustit na svobodu.

4. Zatknout obviněného je možno jen na písemný odůvodněný příkaz soudce. Zatčená osoba musí být do 24 hodin odevzdána soudu. Soudce musí zatčenou osobu do 24 hodin od převzetí vyslechnout a rozhodnout o vazbě nebo ji propustit na svobodu.

5. Nikdo nesmí být vzat do vazby, leč z důvodů a na dobu stanovenou zákonem a na základě rozhodnutí soudu.

6. Zákon stanoví, ve kterých případech může být osoba převzata nebo držena v ústavní zdravotnické péči bez svého souhlasu. Takové opatření musí být do 24 hodin oznámeno soudu, který o tomto umístění rozhodne do 7 dnů.

Čl. 9

1. Nikdo nesmí být podroben nuceným pracím nebo službám.

2. Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na :

a) práce ukládané podle zákona osobám ve výkonu trestu odnětí svobody nebo osobám vykonávajícím jiný trest nehrazující trest odnětí svobody,

b) vojenskou službu nebo jinou službu stanovenou zákonem namísto povinné vojenské služby,

c) službu vyžadovanou na základě zákona v případě živelních pohrom, nehod, nebo jiného nebezpečí, které ohrožuje životy, zdraví nebo značné majetkové hodnoty,

d) jednání uložené zákonem pro ochranu života, zdraví nebo práv druhých.

Čl. 10

1. Každý má právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno.
2. Každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života.
3. Každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.

Čl. 11

1. Každý má právo vlastnit majetek. Vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu. Dědění se zaručuje.
2. Zákon stanoví, který majetek nezbytný k zabezpečování potřeb celé společnosti, rozvoje národního hospodářství a veřejného zájmu smí být jen ve vlastnictví státu, obce nebo určených právnických osob; zákon může také stanovit, že určité věci mohou být pouze ve vlastnictví občanů nebo právnických osob se sídlem v České Republice.
3. Vlastnictví zavazuje. Nesmí být zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Jeho výkon nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem.
4. Vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva je možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu.
5. Daně a poplatky lze ukládat jen na základě zákona.

Čl. 12

1. Obydlí je nedotknutelné. Není dovoleno do něj vstoupit bez souhlasu toho, kdo v něm bydlí.
2. Domovní prohlídka je přípustná jen pro účely trestního řízení, a to na písemný odůvodněný příkaz soudce. Způsob provedení domovní prohlídky stanoví zákon.
3. Jiné zásahy do nedotknutelnosti obydlí mohou být zákonem dovoleny, jen je-li to v demokratické společnosti nezbytné pro ochranu života nebo zdraví osob, pro ochrany práv a svobod druhých anebo pro odvrácení závažného ohrožení veřejné bezpečnosti a pořádku.

Pokud je obydlí užíváno také pro podnikání nebo provozování jiné hospodářské činnosti, mohou být takové zásahy zákonem dovoleny, též je-li to nezbytné pro plnění úkolů veřejné správy.

Čl. 13

Nikdo nesmí porušit listovní tajemství ani tajemství jiných písemností a záznamů, ať již uchovávaných v soukromí, nebo zasílaných poštou anebo jiným způsobem, s výjimkou případů a způsobem, které stanoví zákon. Stejně se zaručuje tajemství zpráv podávaných telefonem, telegramem nebo jiným podobným zařízením.

Čl. 14

1. Svoboda pohybu a pobytu je zaručena.
2. Každý, kdo se oprávněně zdržuje na území České Republiky, má právo svobodně je opustit.
3. Tyto svobody mohou být omezeny zákonem, jestliže je to nevyhnutelné pro bezpečnost státu, udržení veřejného pořádku, ochranu zdraví nebo ochranu práv a svobod druhých a na vymezených území též z důvodu ochrany přírody.
4. Každý občan má právo na svobodný vstup na území České Republiky. Občan nemůže být nucen k opuštění své vlasti.
5. Cizinec může být vyhoštěn jen v případech stanovených zákonem.

Čl. 15

1. Svoboda myšlení, svědomí a náboženského vyznání je zaručena. Každý má právo změnit své náboženství nebo víru anebo být bez náboženského vyznání.
2. Svoboda vědeckého bádání a umělecké tvorby je zaručena.
3. Nikdo nemůže být nucen vykonávat vojenskou službu, pokud je to v rozporu s jeho svědomím nebo s jeho náboženským vyznáním. Podrobnosti stanoví zákon.

Čl. 16

1. Každý má právo svobodně projevovat své

náboženství nebo víru buď sám nebo společně s jinými, soukromě nebo veřejně, bohoslužbou, vyučováním náboženskými úkony nebo zachováváním obřadu.

2. Církev a náboženské společnosti spravují své záležitosti, zejména ustavují své orgány, ustanovují své duchovní a zřizují řeholní a jiné církevní instituce nezávisle na státních orgánech.

3. Zákon stanoví podmínky vyučování náboženství na státních školách.

4. Výkon těchto práv může být omezen zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu veřejné bezpečnosti a pořádku, zdraví a mravnosti nebo práv a svobod druhých.

Oddíl druhý Politická práva

Čl. 17

1. Svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny.

2. Každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu.

3. Cenzura je nepřípustná.

4. Svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.

5. Státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.

Čl. 18

1. Petiční právo je zaručeno; ve věcech veřejného nebo jiného společného zájmu má každý právo sám nebo s jinými se obracet na státní orgány a orgány územní samosprávy s žádostmi, návrhy a stížnostmi.

2. Petiči se nesmí zasahovat do nezávislosti soudu.

3. Petičními se nesmí vyzývat k porušování základních práv a svobod zaručených Listinou.

Čl. 19

1. Právo pokojně se shromažďovat je zaručeno.

2. Toto právo lze omezit zákonem v případech shromáždění na veřejných místech, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, ochranu veřejného pořádku, zdraví, mravnosti, majetku nebo pro bezpečnost státu. Shromáždění však nesmí být podmíněno povolením orgánu veřejné správy.

Čl. 20

1. Právo svobodně se sdružovat je zaručeno. Každý má právo spolu s jinými se sdružovat ve spolcích, společnostech a jiných sdruženích.

2. Občané mají právo zakládat též politické strany a politická hnutí a sdružovat se v nich.

3. Výkon těchto práv lze omezit jen v případech stanovených zákonem, jestliže to je v demokratické společnosti nezbytné pro bezpečnost státu, ochranu veřejné bezpečnosti a veřejného pořádku, předcházení trestným činům nebo pro ochranu práv a svobod druhých.

4. Politické strany a politická hnutí, jakož i jiná sdružení jsou odděleny od státu.

Čl. 21

1. Občané mají právo podílet se na správě veřejných věcí přímo nebo svobodnou volbou svých zástupců.

2. Volby se musí konat ve lhůtách nepřesahujících pravidelná volební období stanovená zákonem.

3. Volební právo je všeobecné a rovné a vykonává se tajným hlasováním. Podmínky výkonu volebního práva stanoví zákon.

4. Občané mají za rovných podmínek přístup k voleným a jiným veřejným funkcím.

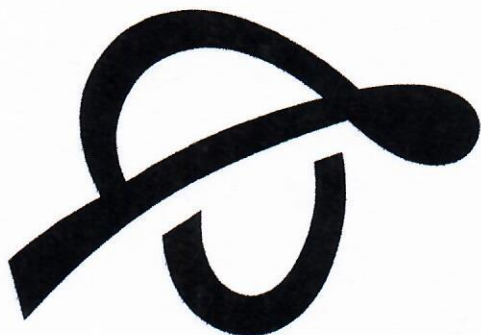
Čl. 22

Zákonná úprava všech politických práv a svobod a její výklad a používání musí umožňovat a ochraňovat svobodnou soutěž politických sil v demokratické společnosti.

Čl. 23

Občané mají právo postavit se na odpor proti každému, kdo by odstraňoval demokratický řád lidských práv a základních svobod, založený Listinou, jestliže činnost ústavních orgánů a účinné použití zákonných prostředků jsou zne-možněny.

(...pokračování v dalších číslech...)

K VALŮM

Sportovní areál na Valech je téměř dokončen. Dílo, které představuje více jak půl milionu, se zrodilo díky aktivitě mnohých sportovců, pracovníků obce, dobrovolným přispěvatelům a odborným řemeslníkům. Je něčím, na co můžeme být hrdi, protože už dnes se stává středem pozornosti i v jiných obcích.

Jeho vybudováním však všechno nekončí, i když by si to někteří přáli. Teprve začíná. Teprve teď může být oficiálně zahájen provoz. A i když je určeno všem, neznamená to, že každý si tam bude moci dělat co uzná za vhodné, že kdo dřív přijde, ten je pánem, že zvítězí právo silnějšího. Takovou anarchii nelze dopustit, zvláště proto, že dílo má a musí mít hodnotu trvalejší, že je bude třeba udržovat, že bude muset mít někoho, kdo se o něj bude starat. Je dílem obce a proto jedině zastupitelstvo určí, jak bude sloužit, aby bylo vskutku pro všechny a aby náklady na údržbu neodčerpávaly prostředky z těch položek, které jsou určeny např. na opravu vozovek, budování infrastruktury či třeba další rozvoj sportu.

Mnohým se to možná nebude líbit, i když to je zcela běžné nejen v jiných podobných zařízeních, ale i v chodu domácnosti. Bude nutno zavést systém, režim, jenž zajistí spravedlivé a ekonomicky únosné provozování tohoto areálu. Systém, respektive řád, jenž poskytne správci areálu pravomoci a uloží mu také povinnosti, jak řídit chod sportoviště a udržovat ho v provozuschopném stavu nejen po jeden rok, ale pro léta další. Tento systém nemůže nikomu zakládat vyšší a přednostní práva, než ta která budou výslovně uvedena. Tento systém musí také postihovat ty, kteří se dopustí prohřešků či poškozování.

Proto také zastupitelstvo nejen má, ale musí využít práva rozhodnutí o způsobu provozování a musí vzít za celou záležitost i odpovědnost před všemi občany.

starosta

JAK TO VYPADALO PŘED KONCEM MINULÉHO TISÍCILETÍ

*Mnou vchází se do trýznivého města,
mnou vchází se do věčné bolesti,
mnou vchází se k těm, jež Bůh věčně trestá,
mnou dal Pán průchod spravedlnosti.....*

Dante Alighieri: PEKLO

Bliží se zásadní změna letopočtu. Úvodním číslem už nikdy nebude 1, ale na hodně dlouhou dobu dalších tisíce let 2. Stejnou situaci prožívali naši dávní předkové před stejnou porcí tisíce let, a to vůbec poprvé od nového letopočtu, datovaného od narození Krista. Očekávalo se, že znovu přijde na svět, aby zahájil poslední soud. Tak, jako dnes hledí zapřísáhlí stoupenci Nostradamových proroctví, že přijde koncem tisíciletí konec světa. Podle toho to také vypadalo.

Na konci desátého století v celé Evropě zavládla hysterie. V té době o sobě dali vědět všelijací sektáři, blouznivci, věštcí, kteří jako na běžícím pásu hlásali zánik světa. Celý kontinent ztratil odvahu a vůli žít, protože nebylo pro co. A nebylo to jenom vlivem náboženství, které ostatně nikdy nehlásalo datum onoho osudného dne, kdy se definitivně rozhodne mezi Dobrem a Zlem, mezi těmi, kteří půjdou do nebe a těmi, kteří si svůj trest odpykají v očistci, oddělení od těch, kteří definitivně zůstanou v mukách pekelných.

Pocit neodvratného zániku světa se objevil nejdříve v méně vzdělaných oblastech venkova v roce 998. Zavládlo všeobecné přesvědčení, že morální hříchy, které si vzá-

jenně zatajují manželé, budou patřit při posledním soudu k nejtěžším. Jako zachváceni morem se začali manželé jeden druhému vyznávat z cizoložství i při veřejných zpovědích. Nálada doznání, lítosti a pokání se stále intenzivněji a rychleji šířila až do konce roku 999. A nebyli to jenom silně zbožní lidé. I obchodníci začali smýšlet jinak: není lichva prohřeškem proti křesťanským příkázáním? Začali tedy vracet své nezasloužené vysoké zisky a po nich i jiní začali konat především dobré skutky.

Zavládla přímo epidemie dobrých skutků. V polovině roku 999 dosáhla všeobecná zpovědní vlna netušených rozměrů. Už nikdo, včetně papeže Silvestra II nepochyboval o tom, že konec světa se neodvratně blíží. Docházelo ke groteskním situacím. Obchodníci vraceli lichvářské úroky, dlužníci, kteří chtěli být ještě lepší, je odmítali. Zloději a vrazi se dožadovali trestů, soudci je však odmítali soudit. Před žaláři se tvořili fronty žadatelů o potrestání, brány vězení se však stále více otevíraly a propouštěly odsouzence ve jménu velkorysosti a smilování s odkazem na Otčenáš : A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům... I vrchnost začala vynikat neobvyklou velkorysostí a dokonce tolerancí. Na podzim r. 999 se dokonce bohatí rozpomněli na biblické podobnosti, že spíše velbloud projde uchem jehly než boháč vstoupí do nebeského království. Bohatství bylo najednou pokládáno za přitěžující okolnost při posledním soudu, kterého je nutno se zbavit. A tak si žebráci museli dávat pozor před štědrými almužnami, neboť na ně dokonce byly pořádány hony a byli zahrnováni pozemskými statky. Co se však nerozdávalo byly nejlepší šaty, neboť každý se chtěl před Bohem objevit v tom nejlepším, aby udělal příznivý dojem.

Protože nikdo téměř nedělal, objevil se hlad. Zaniklo dokonce spojení mezi venkovem a městem. Nikomu to však zvlášť nevadilo. Spíše naopak, každý chtěl trpět, aby tak dosáhl spíše věčné blaženosti. Najednou si rozpomněli, že i Kristus se přece 40 dní postil.

Lidé, obzvláště fanatičtí kajcníci se začali mrskat a sebetřýznit v komunách, do

nichž se shlukovali. Podlehli fikci, že čím větší bude jejich bolest na tomto světě, tím menší bude trest po posledním soudu. Lidé se ukamenovali, aby tak nemuselo být činěno právě po verdiktu Nejvyššího. Každý chtěl být nanejvýš spravedlivý, trpět, aby byl spasen, nikdo nechtěl soudit ani trestat, nikdo nechtěl pracovat, neboť to bylo zbytečné, když stejně přijde konec světa. A tak netrpěli jenom lidé, ale i zvířata, která nikdo nedojil, nedával jim žrát, mnozí je pouštěli volně do přírody. Kolektivní šílenství ke konci roku 999 dosáhlo svého vrcholu, neboť den poslední se blížil.

Papež Silvestr II. očekával v Římě také konec světa a údajně 31. prosince 999 sloužil poslední půlnoční mši svatou. Všichni čekali na hlas nebeských trub, stále sílicí hřmění, zástupy andělů a konec světa...

Přišel 1. leden roku 1000 a nestalo se nic. Vůbec nic. Nastal den stejný, jako tisíce dní i let před tím. Svět existoval i nadále "jakoby se nic nestalo". Papež zazpíval v Římě se svým společenstvím slavnostní Te Deum, jako díkyvzdání a kontinent se vzpamatovával z prožitého šoku. Trvalo to ještě hodně dlouho, než šílenství bylo zapomenuto a hříchy se začaly páchat v neztenčené míře. Pro některé však každé století, až do těchto dnů se stalo znamením blížícího se konce světa, jímž chtějí upoutat na sebe svou pozornost. A do dnešních dnů tomu mnozí věří, i když je známo, že "nevíme dne ani hodiny našeho konce..".

A tak věřme, že ani tentokrát se nic nestane. Lepšími však můžeme být kdykoliv.

/Podle knihy Waltera- Jörga Langbeina , Velké záhady 2500 let, zpracoval Jiří Slabotinský./

OSIŘELÁ KAPLIČKA

Kaplička opravená péčí obce svítí do dálky bělobou, ale jak dlouho? Dříve vysmýčené okolí pomalu zarůstá travou a plevellem, takže plotek už téměř není vidět, stromky, které měly měnit vzhled stále nejsou vysazené, lavičky, jež měly sloužit k odpočinku, stále nejsou zhotovené. I ta voda vytéká bez užitku, aniž by přispěla ke zkrášení prostředí. A přitom je zde tak krásně, vysoko nad okolím, blízko do lesa i do obce, ideální místo pro poutníky a pocestné a pro každého, kdo na chvíli chce zůstat v tichu a rozjímat, zastavit se v každodenním běhu, odpočinout si a uspořádat své myšlenky.

Aby zde bylo útulně, aby zde byl přítomen člověk a jeho duše, chce to péči. Alespoň trochu péče, aby bylo zřejmé, že místo stále žije, že patří k nám. Chce to však péči ne vynucenou, ale dobrovolnou, takovou, ze které je na první pohled poznat nezištnou lásku, jež se pak přenesou na každého, kdo se zde zastaví. To už nemůže zajistit obec, ani starosta, ani Památkový úřad, to musí vzniknout v člověku, jemuž osud tohoto místa není lhostejný, jenž tímto svým postojem vyjadřuje lásku nejen k onomu místu, ale k lidem vůbec. K tomu, aby i příští generace v nás viděly lidi kulturní, kteří si dokáží vážít odkazu minulých generací, kteří nezůstali zahleděni sobecky jenom do sebe a na svůj prospěch, ale jimž bylo milé udělat něco i pro jiné. Jimž radost z toho zkrášlí i radost ze života vůbec, protože jde o dobrý skutek, jenž hřeje i přes netečnost a pohrdání jiných. A tak se lze ptát ve jménu kapličky: "Najde se někdo, kdo ji do své péče, kdo ji vdechne život a kdo bude dbát, aby i na obci bylo pamatováno na její zkrášení?" Věříme, že Obecní úřad i zastupitelstvo tomu budou nápomocni a takovou dobrovolnou pomoc uvítají.

JS

INFORMACE OD SOKOLŮ

TJ Sokol Kobeřice u Brna má v současné době ve své členské základě zaregistrováno 88 členů, z toho 26 žáků. Výbor TJ se schází pravidelně v sezóně 1x týdně, v zimním období podle potřeby.

Jak je jistě známo, hlavní sportovní aktivitou je činnost dvou fotbalových družstev - mužů a žáků, která jsou zapojena v okresní soutěži. Zabezpečení plynulého chodu soutěží je možné jen díky obětavé práci členů výboru, vedoucích mužstev a skálních příznivců. Však ono to není tak málo - zajistit přípravu hřiště, mít v pořádku kabiny, upravit posezení pro diváky a také se postarat o jejich občerstvení. Jaksi se za poslední rok stalo samozřejmostí, že při fotbale si fanoušek může koupit párek, pivo, limonádu a drobné pamlsky pro své ratolesti, kterým dění na hřišti ještě tolik neříká a raději dovádí na travnatém plácku za kabinami.

Hraje-li se utkání mimo obec Kobeřice, nemalým oříškem je doprava za soupeřem. Cožpak dospělí hráči, tam tolik problémů nevzniká, ale dopravte na soupeřovo hřiště 11-15 záčků ve věku od sedmi do patnácti let! To je možné jen díky obětavosti trenéra. Bohužel zde postrádáme větší zapojení rodičů malých hráčů. Kdyby viděli, v jakých podmínkách někdy jejich děti cestují, jistě by neváhali vyvézt auto z garáže a pomoci s převozem.

TJ Sokol se však samozřejmě nezabývá pouze sportovní činností. Snažíme se obohatit i kulturní dění v obci. Mezi tradiční akce patří velikonoční pomlázka s hudbou, která jakoby symbolicky otvírala jamí část sportovní sezóny. Další (již téměř tradicí) je uspořádání utkání TJ Sokol Kobeřice proti mužstvu místních umělců v čele s Vlastou Redlem. V letošním roce se konečně umoudřilo i počasí, a tak závěrečný koncert Vlasty Redla a jeho hostů bylo možno uskutečnit v přírodním prostředí na plácku za kabinami. Zapadající slun-

ce jen podtrhlo kouzlo okamžiku. Snad jsme jen mohli trošku zalitovat, že ačkoliv jsme v publiku zahlédli některé další známé umělce, na pódium bohužel nevystoupili.

V létě byl dále uspořádán turnaj žáků za účasti družstev z Kobeřic, Milešovic, Bošovic, Lovčiček. Díky štědrosti sponzorů se podařilo zajistit bohaté ceny, a tak mohlo být odměněno nejen vítězné mužstvo Milešovic, ale téměř každý z malých účastníků. Po skončení turnaje se naše žákovská kategorie rozloučila se šesti hráči, kteří již dosáhli věku dorosteneckého. Nyní tito chlapci hrají za dorost Křeovic, kam dojíždějí na hostování.

Sběr železného šrotu zde ani nemusíme uvádět. Jde o akci, která přináší užitek oběma stranám - občané mají možnost zbavit se nepotřebného harampádí a pro TJ Sokol je to nezanedbatelná část příjmů.

Letošní podzim naši členové strávili také při práci na dokončování hřiště Na valech. Obecní úřad zajistil úpravu povrchu hřiště a my jsme se podíleli na provedení oplocení, instalaci basketbalového koše a drobných úpravách okolí. Hlavně pro mladší děti v obci je to velice dobrý dárek, protože pro ně je hřiště u lesa přece jenom daleko. Hřiště Na valech se však těší oblibě u všech věkových kategorií a je dobře, že naše obec má místo, kde je možné zahrát si tenis, nohejbal, volejbal, zajezdit si na kolečkových bruslích nebo trénovat střelbu na koš. Patří za to dík všem, kteří svým dílem přispěli k dokončení tohoto díla.

Výbor TJ Sokol Kobeřice u Brna

PROBLÉMY a problémy..

Bílý nemocniční pokoj. Vůně dezinfekčních prostředků se mísí s vůní čaje a návštěv. Na stolicích leží bez ladu časopisy, ovoce i skleničky s připravenými léky. I on má svůj stůl. Ale stejně k nepotřebě, jako hrazdu nad postelí. Sedí na židli, protože ho tam posadili a dívá se. Čeká návštěvu. Zkřížené ruce leží nehnutě na klíně, který uměle vytvářejí nohy, svázané gázou, aby se nerozjížděly. I židle musí být taková, aby nevypadl. Mlčky bloudí očima po pokoji, kde snad zná každý koutek. Oči jsou to jediné, čím ještě může pohybovat. Ani úsměv nevyhloude, a když tak s největší námahou. Zůstává sám, jen se svými myšlenkami...

Vystudoval vysokou školu, zastával významné posty. Žil společensky. A jak se dovedl bavit! Byl pohledný a tak nebylo problémem oženit se. Dvě děti, kluk a holka. Žili si šťastně. Alespoň se mu to tak jevilo. Daleko od rodičů, jen sami pro sebe, nikdo jim nediktoval co mohou a co ne. Byly to hezké časy. Byly... Děti odrůstaly, začaly hledat své uplatnění v životě. Pro zaneprázdněnost ani neměl čas vnímat změnu. Nastala první nedorozumění. V zaměstnání už přestal být tak úspěšný. Přece jen padesátník odchovaný socialismem, navíc bez drzosti a náhle se zrodilšího kapitálu v některých rukách, není tím nejzajímavějším. Prohrál konkurenční boj, plný zákulisních intrik a ostentativní ignorace. Nesl to těžce. A do toho přišla další tragédie. Poslední jistota, rodina, se mu rozpadla. Po nechutných tahanicích ho opustila žena. Zůstalo jenom velké: Proč?

A pak se to stalo! Cítil, že mu začíná ochabovat svalstvo končetin. Pohyby začal vykonávat jen s největší námahou. Jako, kdyby ovládal cizí orgány. Pak už je přestával ovládat vůbec. Oněměl, ani potravu nepozře. Jenom mozek pracuje, jak kdyby se nic nestalo. Vnímá okolí a těší se na lidi. Zůstalo jich jen pár. Jeho rodiče,

stará shrbená maminka, nemocný tatínek, bratr a pár přátel ze zaměstnání. A dcera. Třeštidlo, bláznící po diskotékách a zábavách, nezkrotná v povinnostech. Kolik s ní měl jen hádek pro randál, který provozovala, pro názory na svobodu, volnost! Nesnášeli se. Už jenom pouhá přítomnost na jednom místě v nich vyvolávala vzájemnou averzi. Lámal nad ní hůl. A ta jediná z jeho rodiny za ním chodí, upravuje mu polštáře, pomáhá krmit, vypravuje mu. Ona jediná! Slzy se mu derou do očí. Plakal by kdyby mohl, ale nemůže. Už ani slz nemá...

"Ahoj, Pepo!" vchází návštěva. "Jak se m..?" při pohledu na uzlíček připoutaný k židli se však zarazí. Snaha o nenucený rozhovor je ta tam. Usedají rozpačitě na židle a postel a jeho oči je neustále sledují. Živě. Je v nich nebyvalá jiskra, jakoby všechny smysly se zkoncentrovaly do jediného orgánu. S nevýslovnou námahou nepatrně pohne hlavou. Jeho dcera to okamžitě pochopí. Zvedá tabulku s písmeny abecedy. Přejíždí prstem jednotlivé řady dokud nedostane pokyn. Na této řadě se zastaví. Pak postupuje po písmenech v řadě až k písmenu *M*. Je to zdlouhavé, ale je vidět, že to mají nacvičené. *MÁM SE DOBŘE* sestaví si ostatní jeho odpověď. *A JAK VY SE MÁTE?* položí jim otázku svou morseovkou.

Podívají se na sebe. Před chvílí naříkali, jak je to všechno špatné: politika, platy, mládež a nakonec ani v té televizi už není nic solidního. Teď jim člověk zjevně nemohoucí, vzbuzující soucit svým údělem, odpovídá, jakoby mu nic nescházelo. "To víš, jakž takž. Šak to znáš." zní rozpačitá odpověď.

Chvíli je ticho, jak očima prozkoumává jeden druhého. *VÁS VYHODILI Z PRÁCE?* znovu vyťuká prodloužená ruka dcery na tabulce.

"Ne, to ne. Snad to ani nehrozí, ale furt nějaký problémy. To už bude asi v lidech. Nějak se to všechno změnilo. Čteš noviny?" rychle mění jedna z návštěvnic

téma hovoru pohledem na hromadu časopisů.

"Čte!" tlumočí jeho neznatelné přikývnutí dcera." Někdo mu ale musí otáčet stránky. Na televizi se také dívá, ale podle toho, co mu kdo pustí."

Soucité pohledy přeruší dalším dotazem: *JE VENKU HEZKY? CO POŘÁD DĚLÁTE?*

"Krásně svítí sluníčko a všecko kvete." chtějí najednou mluvit jeden přes druhého. "Kdybys viděl, jak se to upravuje kolem, ani bys to už nepoznal. V práci se to taky změnilo. Teď spolupracujeme s Němcama, Američani u nás dělají zkoušky. A představ si, že jsme dokonce byli na konferenci ve Francii. Teď tam pojedeme znova, do Alp na dovolenou.." zarazí se uprostřed věty, jakoby cítili provinění.

JE TO TAM HEZKÝ? zní další stručná otázka.

"Je, ale pro nás je to drahé. Moc si vyskakovat nemůžeme. Ale pojedeme tam zas. Chtěli bysme to vzít přes Španělsko a Itálii. Jenom tak turisticky. Pod stany. To víš, kdyby bylo víc peněz. Všecko je tak drahý." zatváří se znechuceně, aby dodali váhu svému trápení.

Rozhostí se dlouhé ticho. Dívá se z okna, kde paprsky slunce poskakují po listech topolu a probouzejí drobné ptactvo k opěvování boží krásy. Na parapet usedl na chvíli popelavý holub. Zvony z nedalekého kostela radostně oznamují šestnáctou hodinu. Do pokoje přivázejí sestřičky aparaturu pro umělou výživu.

JÁ UŽ SE NIKAM NEPO..dívám. usnadňuje mu dcera i ostatní komunikaci. Je zřejmé, že zdlouhavý text ho zmáhá. *ANI DOMŮ* pokračuje. *ALE MÁM RADOST Z KAŽDÉHO ..dne.* doplňuje dcera. A dodává: "On to tatínek opakuje často s dovětkem -i když jsem zbytečný a nic radostného už mne nečeká. Chtěl by žít ještě v roce 2000."

Tatínek dává najevo, že souhlasí mrknutím očí. *MÁM HODNOU DCERU*. nechává ji vyřukat sdělení i přes její nesouhlasné kývání hlavou.

Všichni souhlasí a v duchu zkoumají své rodiny. Nechtěli by, aby je potkalo něco podobného. Ale něco silného z tohoto setkání vyzařuje. Nedovedou to pojmenovat, ale cítí to a zahanbuje je to. Zvláště, když odcházejí, nevěda, zda mají říci nashledanou či sbohem.

MĚJTE SE RÁDI. A VAŽTE SI ŽIVOTA! byla možná poslední slova, která ještě mohl sdělit. Jenže, jak dlouho si je budou pamatovat!

S.J.

PATRONE NÁŠ ...

Josef Štěrba

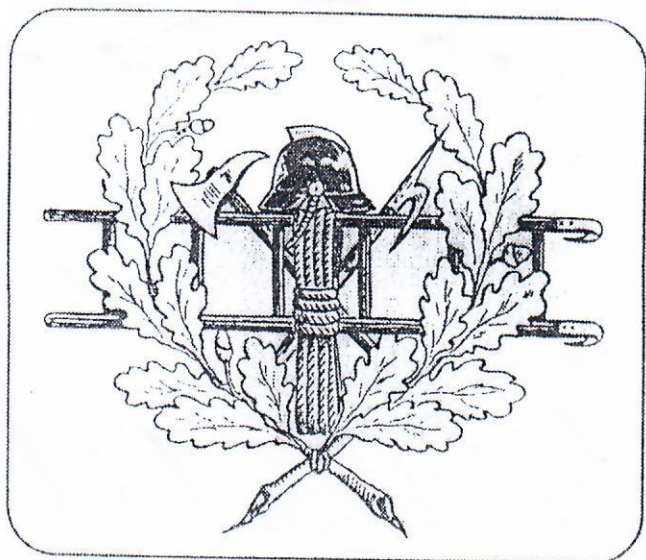
Floriánku na nebičku,
hasičů slyš modlitbičku,
rač vést vládu k rozumu
ať pustí nám korunu.

Drahá nafta, nejsou kačky,
na hadice, na stříkačky,
o cisternách akorát
můžem si jen nechat zdát.

Porad' nám, jak mazaně
vyzrát máme na daně,
po letech rudej poroby
tohle nemá obdoby.

Když poslanci, senátoři,
sbory naše nepodpoří,
nepřežijí vesnice
ani rok dva tisíce.

Co děd s tátou budovali,
dnes abychom pochovali,
co čest káže dobře víme,
my hasiči nezahlavíme !

CESTIČKA K DOMOVU

Cestička k domovu známě se vine,
hezčí je krásnější než všechny jiné.
Předkové naši ji v potu kdys dělali,
nad tím co děje se, dneska by plakali.
Chodit teď po ní, kdekdo se bojí-
majitel ve dveřích s fot'ákem stojí.

Všem cizím zákaz tu trvalý hrozí!
Co je to za lidi, diví se mnozí?
Přišli sem z ciziny, mohou zde žít,
však všechno vlastní jen přejí si mít.
Přátelské vztahy se ve vádu mění,
tradice, zvyklosti, co bylo už není.

Jiná snad cesta teď k domovu povede.
Močálem?

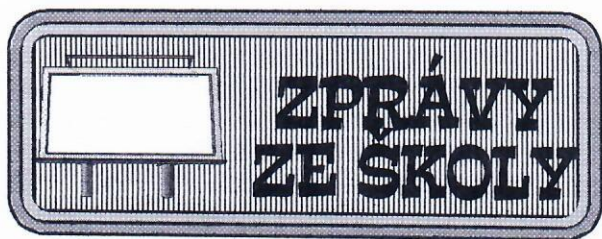
Zadarmo vodu z něj nikdo už nesve-
de.

Nezbývá bránit se! Odvahu dodá,
všude se řinoucí koberská voda.
Kéž by však náhle zázrak se stal,
do rána přes potok pevný most stál!

Vidina toho je klamně jen zdání.
Zázraky z pohádek nejsou dnes
k mání.

Ani ta rybička zlatá a malá!
Kde by se, chudinka, v bažině vzala?
Vyřeší spor, který vzplanul jak od
jiskry troud
ve prospěch cestičky nestranný soud?

(Ha)

MOJE PARTA

Moje parta je super. Jsou tam hodní a zábavní kluci. Jsou tam i moji bratři Martin i Vašek. Sem tam uděláme nějakou hloupost, ale jinak jsme vážně prima. V partě je Petr, Mirek, Michal a ještě jeden Michal, Lucka, já, Roman, Martin a ještě někdo. Mám partu moc ráda a vážím si jí. Jezdíme na kole, ale opatrně, abychom někoho nesrazili. Scházíme se na Hójezdě u stromu. Je tam velká kamenná trubka a my z ní máme lavku. Jednou jsme s partou jeli, přidal se k nám jeden pán a všiml si, že je uprostřed velkého chumáče. Chumáče, ale v jakém chumáči? Chumáči dětí! Ten pán se usmál. Ale potom se rozpojil. Je to škoda, protože to byla švanda. Chtěla bych toho pána ještě jednou potkat.

Veronika Hobzová

O JIŘIČKÁCH

Jednou, když jsme se učili, tak nám paní učitelka řekla: Víte co to je za ptáka? A já jsem řekla, že ne. To jsou jiříčky. A tak jsem věděla, že to jsou jiříčky. Byly moc pěkné, měly krásná křídla. Ale jsou chudinky, vždycky když letí, tak se bouchnou o okno, a mě to naštvě, protože mně je jich líto.

Lucie Hložková

FOTBAL

Hráli jsme fotbal. Já s Karlem proti Honzovi a Jardovi a Jirkovi. Ze začátku to bylo 0:3. Potom jsme vyrovnali. Potom zase 7:10. Vyrovnali jsme a potom to jelo dál na 13:13. Ale to už tam byl Honza (brácha Karla). Nastoupil do brány. Karel mu říkal "Hašku". Karel chodí do 9. třídy. Rychle k zápasu. To je už ke konci 13:19. Jarda říká: "Když dáme gól první, tak nám dáte 5 korun." Karel říká: "A když my dáme první gól, tak vy nám dáte pětku a devět nul k tomu. Ty ses bláznil, my ti asi dáme pět miliard." Prohráli jsme 16:20. Druhý den jsme si dali odvetu. Sláva, vyhráli jsme 10:6!

Jakub Redl

OHLÉDNUTÍ za školním rokem 1998/1999

V uplynulém školním roce navštěvovalo ZŠ v Kobeřicích u Brna 26 žáků. Děti 1. a 2. ročníku vyučovala Marie Koukalová, 3. a 4. ročník učila mgr. Helena Lelovicsová. Výuku hudební výchovy všech žáků prováděl Jaroslav Baják. Třikrát týdně probíhala pod jeho vedením také výuka hry na zobcovou flétnu, klarinet a hudební nauky, kterou navštěvovalo 16 žáků.

Na škole pracoval pod vedením paní Zdeny Hanačikové kroužek cvičení děvčat a dramatický kroužek, který vedly obě vyučující.

I v tomto školním roce se děti zapojily do hnutí "Na vlastních nohou", známějším pod názvem "Stonožka". V říjnu získaly prodejem vlastních obrázků 1000,- Kč a v červnu utržily za výrobky ze slaneého těsta 600,- Kč. **Obě částky byly odeslány na konto hnutí.**

Na zakoupení sešitů a výkresů si žáci "vydělali" účinkováním na besídkách, sběrem starého papíru a hlavně divadelním představením "POPELKA". Ráda bych touto cestou ještě jednou poděkovala za technické zajištění paní **Miladě Cenkové**, za sladkou odměnu účinkujícím paní **Aleně Hobzové**, za nácvik paní učitelce **Heleně Lelovicsové** a za starosti s oblečením všem rodičům vystupujících dětí. **Hlavně chci poděkovat panu učiteli Jaroslavu Bajákovi, který ochotně a výborně nacvičil se svými žáky doprovodnou hudbu - bez ní by naše představení hodně ztratilo. Díky**

patří samozřejmě také všem účinkujícím, bylo jich 28, s přáním, aby svou chuť bavit sebe i ostatní neztratili a dále rozvíjeli.

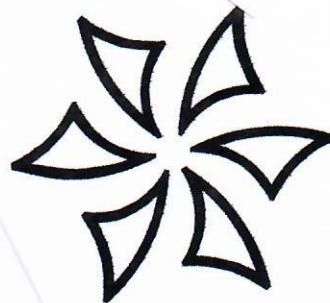
Ve výtvarných soutěžích pořádaných okresními organizacemi, získal dvakrát ocenění Rudolf Daniel (3. roč.), po jednom ocenění dostali Michal Hrubý (1.roč.), Kateřina Krahulová (3.roč.) a Jiří Hrbek (4.roč.). V recitační soutěži ve Vyškově nás úspěšně reprezentovala Lucie Lelovicsová (4.roč.).

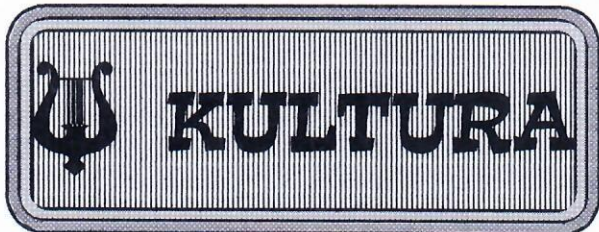
Klub rodičů při naší škole, zastupovaný paní Hanačikovou, nám vycházel ve všech požadavcích vstříc, spolupráce byla velmi dobrá a paní Hanačikové upřímně děkujeme.

Na konci školního roku předali zástupci Obecního úřadu 7 odcházejícím žákům 4.ročníku pěkné upomínkové soupravy spolu s přáním úspěšného pokračování na slavkovských školách.

Od 1.9.1999 zasedlo do lavic naší školy 30 dětí, pro 11 z nich to je začátek školní docházky. Ať je jejich školní pouť úspěšná a radostná.

Marie Koukalová
ředitelka ZŠ

OHLÉDNUTÍ

S létem jsme se již před časem rozloučili, ale to nám nebrání tomu, abychom se poohlédli zpět a připoměli si kulturní akce, které se již udály.

Z LIDOVÝCH PRANOSTIK A STOLETÉHO KALENDÁŘE

- ▶ **Když dlouho listí nepadá -
tuhá zima se přikrádá**
- ▶ **Když na Dušičky jasné počasí
panuje - příchod zimy to oz-
namuje**
- ▶ **O Martině po ledu -
o Vánocích po blátě**
- ▶ **Svatý Kliment víc než kdo jiný
si zimu oblíbí**
- ▶ **V listopadu mnoho vody je
známka příští neúrody**
- ▶ **Má-li Ondřej na stromech
kapky, bude příští rok hodně
ovoce**
- ▶ **Když napadá sníh na zelené
listí - bude tuhá zima**

V měsíci srpnu kulturně-školská komise při OÚ v Kobeřicích u Brna pořádala na návsi "COUNTRY BÁL". I když tento žánr není u nás obvyklý, můžeme konstatovat, že se akce vydařila. Nemáme na mysli finančně, obecní pokladna se tímto nenaplnila, ale uspokojivou účastí občanů a jejich spokojeností. I po stránce organizační nebylo připomínek. Zajištěno bylo občerstvení i menší tombola.

Využíváme této příležitosti k poděkování sponzorům této tomboly a též děkujeme pánům J. Galovi ml., S. Minksovi, N. Mitrousisovi a P. Hobzovi za příkladnou pomoc při organizování různých kulturních akcí, i když nejsou členy komise.

Kulturní komise

* * * * *

BYLY HODY BYLY.....

Z velkých obav, že letošní hodová tradice upadne v zapomnění se přece jen hodovalo a to po tři dny. Sluníčko nám tentokrát vyšlo maximálně vstříc. Jako každoročně starosta obce propůjčil své Právo stárkům a ti nám ukázali jak se o něj umí po tyto dny vzorně starat. Příkladem byli i pořadatelé a to SDH Kobeřice u Brna.

Svým přístupem a výbornou organizací nás přesvědčili, že jim hodová tradice v Kobeřicích u Brna není lhostejná. Svoji aktivitu a spokojenost vyjádřili uskutečněním taneční zábavy "KÁCENÍ MÁJE" 23.10.1999 v sále místní sokolovny. Za všechno jim patří náš obdiv a poděkování.

Pozn.: *Je třeba podotknout, že hasiči hody pořádali ze své vlastní iniciativy a nikdo je direktivním způsobem nenutil, tak jak bylo později řečeno.*

Tančilo se, jedlo, pilo
i sluníčko se nezlobilo,
co si tedy více přát?
Za rok v roce 2000,
aby se nás sešlo více,
pod májů i na dědině
zpívali si písně nové.
A ten kdo se bude mračit,
bude muset sólo tančit.
V tej koberskej hospodě
zahrají mu vesele.
Polku, valčík, ba i tango,
odmítat mu není radno.
Stárci ho pak vynesou,
kořalku si přinesou.

Hrabovská

NENÍ NA SVĚTĚ ČLOVĚK TEN, KDO BY SE ZAVDĚČIL LIDEM VŠEM.

Opětovně jsme se setkali s nepochopením některých občanů při pořádání kulturních akcí v naší obci.

Je dosti sobecké vůči ostatním spoluobčanům bránit kulturnímu dění v obci, když oni sami o takovéto vyžití nemají zájem a je jim lhostejné jak se baví druzí. Nejjednodušší, ale zároveň i prostoduché je všechno zkritizovat a zakazovat. Je třeba zároveň se i ohlédnout zpět, když i tito lidé byli mladí. Kde se bavili? Kam chodili za zábavou? A jestli jim tu zábavu někdo zakazoval? A to těch veřejných kulturních akcí bývalo zdaleka více.

Ne všichni mají tu možnost vyjet si za kulturou do měst a tak se snaží žít kulturně a setkávat se v místě svého bydliště. Televizní kultura nás jenom odlidšťuje, izoluje jednoho od druhého a nakonec brání vzájemnému poznání a poznávání, pochopení a toleranci. Je proto potěšitelné, že se mladí ještě chtějí scházet a bavit se, že nepřebírají "zapšklou" bačkorovou kulturu, i když ne vždy se jim daří dodržet některé meze. Ale kdo nic nedělá, nic také nepokazí. Je nejjednodušší něco zakázat, mnohem horší je něco vytvořit, najít k sobě cestu navzájem. Zákazy a soudy, sobecké postoje, a zvláště od lidí, kteří nám chodí radit z míst svých trvalých bydlišť, i když by se svých práv měli dožadovat právě tam. A naši představou je, že vesnice není jenom "odkladiště" pro lidi nemocné a řešící po odchodu do důchodu bytovou politiku svoji a svých potomků, ale organismus, který má další budoucnost v mládí a ve vlastní kultuře a specifickém společenství, v němž všichni, i přes rozpory, tvoří jednu velkou rodinu. Nebudou-li zde mladí, nebudou zde děti, nebude zde škola, nebude spojení autobusem, nebude obnova, protože nebudou lidé výtěžní a tím nebudou i peníze do obecní pokladny. A názory mladých je třeba brát také v potaz, i když se nám to nelíbí a s mnohým

nesouhlasíme. To je však problém každé generace.

Proto bychom uvítali, kdyby lidé dožadující se svých práv nejen všemu bránili, ale také zároveň navrhovali vhodná řešení a je podporovali svou účastí. "Mrtvá dědina" není žádná dědina. Na skanzen je snad ještě příliš brzy a snad nás to ani nečeká, i když se o to někteří snaží. Vezměme tedy rozum do hrsti a zkusme uvažovat také o tom, jestli bychom kromě stížností nemohli převzít kus odpovědnosti také z pohledu svého přínosu pro obec. Možná toto jednoduché účetnictví osvítlí i druhou stránku morálky a práva.

Kulturní komise

* * * * *

SILVESTR 1999 / 2000

Kulturně-školská komise při OÚ v Kobčicích u Brna oznamuje všem občanům i chalupářům, že připravuje v sále místní sokolovny rozloučení se starým rokem 1999 a uvítání nového tisíciletí.

Dává tímto na vědomí, že byl zahájen předprodej vstupenek, které je možno zakoupit u p. Hobzové -smíšené zboží Pod lipou. V ceně 150 Kč je zahrnuta večeře a přípitek. K tanci a poslechu bude hrát taneční hudba /její název upřesníme později/. Občerstvení i tombola je zajištěna.

Kulturní komise

SJEZD RODÁKŮ

Výzva

V rámci programu připravovaného ku příležitosti sjezdu rodáků vyzývá přípravný výbor rodiče, kteří mají zájem, aby jejich děti tančily Moravskou besedu, aby je nahlásili na Obecním úřadě p. Hradilové, nebo Hrabovské.

Vítání jsou chlapci a dívky ve věku od 7 - 14 let.

Hrabovská

PŘÍPRAVY NA SJEZD RODÁKŮ

Není žádným tajemstvím, že Sjezd rodáků v roce 2000 bude. Alespoň není známa jiná varianta. Jubilejní rok vyvrcholí tím, že se setkají ti, kteří se zde narodili, kteří zde na čas zapustili své kořeny i ti, kteří zde působili nebo jinak pozitivně ovlivnili život této obce. Prostě přátelé, s nimiž si budeme moci zavzpomínat, ukázat jim náš stávající život, naše úspěchy i problémy a poradit se s nimi. Prožít mnoho hezkých chvil, jež dodají další chuť do života i rozvoje obce, jež zahladí mnohý pocit marnosti v naději, že alespoň v těchto okamžicích budeme mít k sobě blíž, protože zastavení nad minulostí je příslibem pro budoucnost.

Na třídní maraton ke konci června jsou přípravy v plném proudu, i když zatím nejsou příliš vidět. Je znám

rámcový program, chystá se almanach ke sjezdu, budou (snad) vydány nové pohlednice obce, chystá se alespoň jedno divadelní představení, mládež připravuje tančení Moravské a České besedy, připravuje se Ekumenická bohoslužba, koncert a samozřejmě slavnostní průvod, výstavy a separátní besedy a další dobrovolné aktivity lidí, jež nelze předepisovat ani narežít. K dispozici budou upomínkové dárky, občerstvení i sportovní klání, na němž sportovci budou jistě dělat čest naší obci, stejně jako třeba naši hasiči v jiném okamžiku.

Dělá se všechno pro to, aby také "dědina" prohlédla, aby prostředí, v němž přivítáme naše vzácné hosty, bylo hezké a příjemné. K tomu také bude potřebl Vás, občanů a věříme, že nás, alespoň většina z Vás, nezklamete a nezstanete lhostejní. Vždyť každý dům, každá zahrádka jsou vizitkou nás všech, stejně jako dobré srdce a pomoc při ubytování hostů. Nebudeme omračovat bohatstvím statků, které stejně nemáme, naše bohatství je v nás, naší pohostinnosti a v tom, jak se dokážeme bavit, v naší lásce k místu, jež nás všechny spojuje i přes názorové rozdíly.

Za Vás, milí spoluobčané, se vyjadřovat nemůžeme. K Vám máme důvěru a věříme, že tak konáme i ve Vašem zájmu.

*Za přípravný výbor obce
Slabotinský*

Z OBEČNÍ KRONIKY ROK 1949

Národní výbor :

Národní výbor o něco rozšířen. Nastupují noví členové :

Piták Bohumil, Ondráček Karel a řídící uč. Kolář. Zástupce mládeže Vykoukal Věrin. Jinak zůstávají členové i funkcionáři z minulého roku.

Partyka Boh. - předseda

Piták Boh. - kulturní referent

Hudec Jar. - místopředseda

Oslík Jar., Kněsl Oskar, Matoušek František, Svoboda Fr., Farmačka Josef.

Zemědělská komise ve složení :

Matyáš Fabián - předseda, Slabotinský Antonín, Divácký Jiljí, Divácký Jaroslav, Svoboda František, Hradil Kliment.

Zemědělská komise určuje, třídí či navrhuje dodávky zemědělcům a neustále posílá na okres žádosti o zmírnění dodávek pro obec Koberčice, které patří svou polohou do oblasti bramborářské a ne řepařské. Žádosti nebyly však vyřízené.

Svaz české mládeže :

S.Č.M. založen v Koberčicích r. 1949 - to proto, aby mládež byla vychována v duchu doby socialistické. Má pořádát kulturní, debatní večery; přednášky, divadla; má pěstovat umění-vědu-zpěv a spolupracovat se Sokolem i Hasičskou jednotou. Bohužel po sletě přestalo cvičiti v Sokole členstvo i sestry. Cvičí pouze žactvo a dorost. Přestaly veřejná cvičení sokolská i hasičská. Nár. slavnosti - výlety -

divadla. Taneční zábavy omezeny na nejmenší míru...

Předseda Svazu české mládeže zvolen řídící uč. Kolář František. Za členy se přihlásilo 10 hochů a asi 15 dívek.

Revize pozemkové reformy v Kobeřicích :

Na žádost rolníků bylo majiteli zbytkového statku Arnoštu Urbanovi vzato z jeho statku 6 hektarů 47 árů půdy a přiděleno potřebným rolníkům k užívání. Jak známo zbytkový statek v Kobeřicích býti neměl a v plánu v letech 1924 bylo podle návrhu Těl. jed. Sokol Kobeřice.

Půdu veškerou z velkostatku knížete Lichtesteina rozparcelovat rolníkům či dělníkům - z panského mlatu postaviti Sokolovnu a z hospodářského stavení udělati dělnické byty či menší hospodářské usedlosti. Již prý to bylo hotovo, ale návrh pojednou padl a v Kobeřicích byl ponechán zbytkový statek a přidělen Arnoštu Urbanovi za neznámou cenu. Mnoho nespokojenosti způsobilo toto rozhodnutí v Kobeřicích, neb nedostatek rodinných domků či půdy způsobil, že naši Kobeřáci se stěhovali do ciziny a v obci neustále ubývalo obyvatel, což je na velkou škodu celé obce... Chceme přece všichni naše Kobeřice krásné a lidnaté.

Úroda a počasí :

Počasí r. 1949 bylo přiměřené, ač z jara bylo sucho, že se neurodily první jetele a mnozí se již lekali, že se bude opakovati hrozný rok 1947 - ale pak začalo pršet, že druhé jetele byli již dobré a vláhy bylo pak dosti po celý rok. Strach ze sucha patřil již vzpomínkám. Úroda lepší jako v roce 1948, obilí sypalo dobře, i brambory, řepy, turkyně se urodily.

Naše vinařství :

Úroda vína dobrá a koberské víno je již známo po celém kraji. Ba i tej potvory slivovice se hodně napálilo.

Dodávky:

Ač byli o nějaké procento vyšší, přece byli ještě splnitelné, neb byla dobrá úroda. Veliká většina rolníků splnily na 100%. Ba mnozí dokonce dali i nad plán. Zabíječky domácích vepřů byli bez dlouhých průtahů lehce povolovány. Rok 1949 se může zařadit mezi roky úrodné a dobré.

Zestátnění podniků :

Zestátnění podniků, továren i pod padesát zaměstnanců začalo r. 1949 v městech plným tempem. Ze štítů mizí staré firmy a objevují se nové. Jako družstevní podnik Narpa, Komunální podnik, apod. V Kobeřicích pouze pekař Janoušek Fr. složil obchod, ale chleba peče dosud pod starou firmou. Ve Slavkově se však horečně zestátnuje a přijde-li venkovan po delší době do Slavkova žasne... Nemůže najíti svou starou oblíbenou firmu či obchod, kde kdysi chodíval... Teprve nyní lid otevírá oči a poznává co to je socialisace, co to je beztrždní společnost. Kolchozy prý u nás nebudou, ale Jednotná zemědělská družstva..

Stěhovalectví z Kobeřic:

Stále nemá konce. Holič Boh. Partyka s rodinou (2 děti) se odstěhoval do sev. Čech. Kobeřice v něm ztrácí kulturního pracovníka, div. režiséra. Hrál, cvičil divadlo v sokole, vedl mlékárnu. Do kroniky napsal své dojmy za bojů o Kobeřice. Mlékárnu převzali Alice a Cyril Lebedovi.

Za krátkou dobu se odstěhoval i druhý holič Piták Fr. (6 dětí). Kobeřice v něm ztrácí pilného hajného, posledního holiče a veselého harmonikáře. Do hud. kroniky Dalibor napsal své vzpomínky na rozloučenou... A Kobeřáci chodí zatím neostříhani a neholeni, jako v Methusalemi...

Šeptanda :

Šeptanda bují jako války. Na veřejnosti se o politice nemluví... Lid se bojí ... Šeptá se a šeptá...

PŘEHLED EVIDENCE OBYVATEL

období: 07-10/1999

Přihlášení:

Jaroslav Závodník	Kedlety	209
Soňa Závodníková	Kedlety	209
Jan Synek	Kedlety	200
Leona Synková	Kedlety	200
Dominika Synková	Kedlety	200
Filip Synek	Kedlety	200

Narození:

Iva Štefanová (nar.5.7.)	U mlýna 101
Markéta Urbanová (nar.11.7.)	U mlýna 267

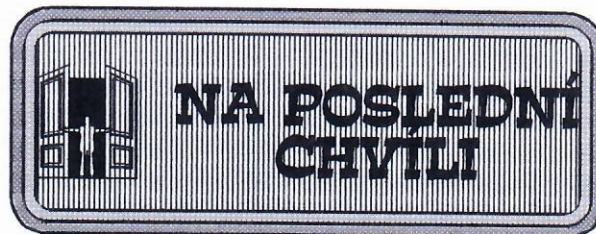
Úmrtí:

Cecilie Svobodová († 28.9. 79 let)	Újezd II. 120
---------------------------------------	---------------

Blahopřejeme

6.8.	František Matyáš	80 let
15.8.	Václav Novotný	70 let
18.8.	Marie Machančíková	70 let
27.8.	Ludovít Vonga	60 let
17.9.	Oldřich Matyáš	70 let
18.9.	Josef Slabotinský	80 let
15.10.	Alžběta Pitronová	70 let
27.10.	Jaroslav Večeřa	70 let
7.11.	Josef Hemala	70 let
19.11.	Alžběta Zouharová	80 let

ALESPŇ PODĚKOVÁNÍ...

Chtěl bych touto cestou poděkovat všem, kteří se podílejí na rozvoji a zkrášlování naší obce. Všem, kteří vytvářejí hodnoty, ať kulturní či hmotné, které zůstávají trvalým přínosem naší doby pro budoucnost.

Alespoň poděkování patří všem stárkům, všem těm mladým lidem, kteří svým přístupem, elánem i nápaditostí ukazují, že tradice u nás nejen nevymírá, ale že je schopna se tvořivě rozvíjet, že umí nastavit vysoko laťku, schopnosti bavit sebe i druhé a přispívat k tomu, že lidé, kteří se setkávají jsou schopni si i lépe porozumět navzájem.

Poděkování patří také našim dobrovolným hasičům. Nejen těm mladým, za jejich dlouhodobě úspěšnou reprezentaci obce, ale také za to, že se nebáli vzít na svá bedra riziko pořádání hodů, že to zvládli nejen organizačně na výbornou, ale že do organizace vnesli především úctu k těm, pro které tuto akci pořádali.

Velký dík patří sportovcům. Především těm, kteří pomohli obci svou prací vybudovat z nevládného místa Na valech důstojný sportovní stánek, jaký v obci ještě nikdy nebyl. Všem těm, kteří obětovali svůj čas a námahu pro druhé, zvláště pro mládež. Také všem řemeslníkům a dobrovolným pracovníkům, kteří svou radou a umem přispěli ke konečné podobě tohoto díla.

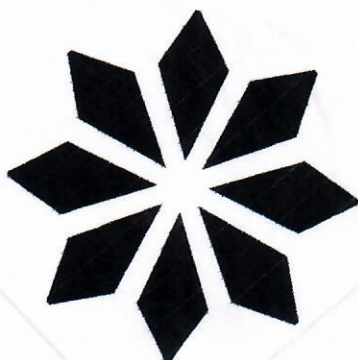
V neposlední řadě patří poděkování také Ing. Jirků, jenž vypomohl se zajištěním asfaltového podkladu, panu Tomáši Hrdínkovi za poskytnutí veškerých tyčí pro stavbu oplocení, i firmě Durit, která se podílela na terénních úpravách.

Nakonec bych chtěl poděkovat všem, kteří všechny aktivity podpořili svým postojem, drobnou pomocí, kteří spíše než kritiku hledali řešení, kteří dali najevo, že problémy, jež vznikají a vznikají budou, berou obecněji, jako hledání cest, kteří byli ochotni vzít na svá bedra nezištně i kus odpovědnosti za budoucnost.

Vyhnul jsem se úmyslně vyjmenovávání, abych předešel zbytečné rivalitě. Ti, jichž se to týká, o sobě jistě vědí a jejich pomoc nebyla dělána pro slávu. Nevyjmenovával jsem pracovníky obce, zastupitelstva i komisi, neboť berou tuto aktivitu jako samozřejmost. Zásluhy některých jsou však úctyhodné a zaslouží si ocenění.

I když jsem jménem obce vděčen, za veškerou pomoc, neznamena to, že obec je tím výše jmenovaným zavázána. Obecní zastupitelstvo bere na sebe závazky za všechny úspěchy i neúspěchy, za všechno, co přispívá jejímu rozvoji a proto také poskytuje především těm, kteří jsou ochotni přispět k jejímu rozvoji, pomoc i odměnu. Jistě nenahrazuje v řadě případů všechno, ale vyrovnává se čestně tak, aby každé dílo, každý počin, nemohl být někým nárokován a mohl sloužit všem.

*Jiří Slabotinský
starosta obce*

CVIČENÉ BERAN

"Tož, co temu říkáš? Pěkné kósek, co?" chlubil se Fósek Matějovi, když se přišel podívat na Berana. Ten šhubál trávu vostošest a vypadalo to, že za chvíli zežere i Matějovy škrpále.

"Sákryš, ale je to divoký" uskočil Matěj na poslední chvíli. "Co temu dáváš, dyť je to jak stodola veliký a voči to kulí jak Lucifer na anděla. Fuj, deš ty potvoro!" zasyčel na něho, když se chystal pustit do jeho zelené zástěry. "Je to snad slepý nebo co" vodplivl si a rači uhnul, protože Beran se k temu nemněl. "Na co to máš, takový potvoru?" podíval se na Slávka Fóskovýho, keré se uculoval jak prasklé cvek.

"Beran se dycky hodí" zamudrovál Slávek. "Mlíko teda nedává, ale máš vidět, jak se ho stará bójí. Mladý vovce se za něm možó zbláznit, ale vona by ho nérači zabila. Ale nemože, protože ani von ju nemá rád. Jak ju uvidí, enom békne a už su na dvoře sám. Vod té doby, co ho mám je u nás klid." zadíval se na Berana jak na pokrevního bratra.

"A jak mu říkáš?" přetrhl mu snění Matěj.

"Milan."

"Milan?" hekl údivem Matěj, až mu kótky splihly jak hónákovi uši.

"Ja, Milan. Chcéł sem mu říkat Old šetrhand, ale bylo to dlóhý. Milana sem chcéł

dat klukovi, ale Kača dělala virvál, tož sem to dál aspoň Beranovi. Natruc! Že Milane." voslovil Berana, jak nělepšihó kamaráda.

Ten zdvihl hlavu, kósek cóvnul, jak gdyby se chcěl rozběhnót, a gdyž vrazil hlavu ke kolenom, tož Matěj vobjímál hrušku nohama metr nad zemjó.

"Co tam děláš? Hrušky už mám votřhaný a listy spadnó samy." zařečnil Slávek, statečné, jak toreadór za vohradó.

"Nic, enom sem chcěl zkusit, esli bych tam ešče vylezl." vopáčil Čapa a honem zdělávál zástěru, aby nebylo vidět jak cigání. Rači si stópl za Slávka, aby byl až druhé, gdyby se Beranovi zasé navalovala krív do hlavy. "Myslíš, že tě poslóchá?" vopatrně se zeptál, aby to Beran neslyšél.

"Jak Vašek Dášu." pochlubil se Slávek politickém rozhledem. "Chceš to vidět?" nafóknul se tak, že by mu to mohl volák závidět.

"Milane, počem!" předvedl povelovó techniku, gdyž Matěj nic neříkál.

Beran nic. Klidně žrál trávu. Ani se nepodivál. Enom pysky se mu krótily, jak sunul trávu do huby.

"Nemá něco s hušima?" vopáčil Matěj, keré ucétil šancu. "Gdoví, esli jich vůbec má, protože jich nevidím. Ty, poslóché, "zablikaly mu vočiska "esli von vůbec umí česky!" Zatímco Beran ignorovál Matějovo mudrování, Slávkovi cukaly kótky, jak koňovi kůža, gdyž vodhání muchy. Potalh gatě, až se mu zařízly do prodlóžených zád a z arzenálu cvičitela zařvál další pověl: "Tož pudeš sem, nebo si mám it pro tebe!" Berana to nechalo klidném. Né tak Slávka. Ten zrudnul, jak sedmikráska, co ju Beran klidně utrhl, protože šlo vo to, gdo je tady pánem a z výkřikem "Tumáš, ty potvoro jedna" ho nakopl do

zrcadla, až Beran udělál stojku. Muselo to byt tvrdý, protože přitem ztratíl ani botek, keré držél chvílu Beran pod vocasem. Slávek enom heknul a složil se na zem. Beran zasé béknul a vystartovál, jak chrt za zajicem.

"Gde letí?" zeptál se udiveně Matěj.

"Až letí gde chce, třeba do ...pekla!" nemohl si Slávek honem vzpomnět, gde by ho poslal. Mačkál palec u nohy, keré skrz díru modrál jak tá ponožka, keró Kača zapomněla zašit.

Beran tam ale nešél. Ležel ulicó, auta neauta. Gde uviděl první díru, tož tam fóknul. Na poslední chvílu se vyhnul vopelichanému stromu, co se po něm ten vobchod menovál a hned si to štrádoval k pultu. Šak tam nebýl cizí, protože Fósek ho tam brával, gdyž si chodil pro tabák do faje a jedno pivo a tvarůžky, kerý Kači smrděly. Beranovi né, protože dycky dostál jednu tatranku. Tetce, co vodcházela vod pultu se už nevyhybál. Podběhl ji pod nohama a že mněla nízké podvozek, tož ju naložil na záda a už rajtovala pozpátky. Zavřískala tak, že druhá flopem přeskočila regál a enom drkotala zubama "Čert je tady!". Beran tak skutečně vypadál, protože ze sukně mu vylízala akorát hlava z rohama. Prodavačka, keró za pultem není skoro vidět si honem vylezla na štokrdle, aby se podivala pro keho si přišél. To ale neměla dělat, protože Beran z ječivó babó brál všechno, co se mu postavilo do cesty. Štokrdle proletěl mezi nohama a jak ho narazil na hlavu, tož zembrál ani prodavačku. Žuchla sebo na štokrdle a vodtečka na Beranovi seděly dvě ženský zádama k sobě. Pes si myslél, že Beran si hrá na slepó babu, tož ho vobíhál a vobčas ho kósnul do nohy. Baby ječely, pes ščekál a Beran bečél, až se hory zelenaly. Celé ten tyátr vyběhl zpátky na ulicu. Ani kůžkař

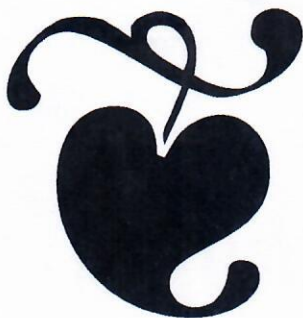
NEZBUDÍ TAKOVÓ POZORNOST. UČITELKA PŘERUŠILA VYUČOVÁNÍ A Z DĚCKAMA VYBĚHLA VEN, PROTOŽE SI MYSLELA, ŽE SE VRÁTILI KOMEDIANTÍ A NA RADNÍCI ZASÉ VYBĚHLI, ABY JICH VRÁTILI ZPÁTKY, PROTOŽE NEBYLI VOBJEDNANÍ. BERAN ZA VŘÍSKÁNÍ LETĚL Z NÁKLADEM ULICÓ, JAK HÓKAČKA POLICAJTŮ, GDYŽ UZAVÍRÁ TRASU PRO ZÁVODNÍKY MÍRU. ANI FÁBORY NECHYBĚLY, PROTOŽE ZA NĚM VLÁL TOALETNÍ PAPIR, KERÉ SE ROZTRHL A ZACHYTL BERANOVÍ ZA ROHY. NUDLE A ESÍČKA ROHAZOVALI Z NAKÓPENĚCH PYTLÍKŮ JAK VO BOŽÍM TĚLE. PRODAVAČKA, KERÁ ZTRATILA MODRÉ PLÁŠČ ZÁŘILA DO DÁLKY NÁPISEM "Taxis".

KERÁSI BABKA, CO PŘIBĚHLA NA ČÓHAČKU A ŠPATNĚ VIDĚLA, ŘÍKÁ DRUHÉ: "TAK TO JE TÁ NOVÁ TAXISLUŽBA, CO ZŘÍDILA RADNICA? KOLIK TO BUDE STÁT? MĚLI BY TO PRO DŮCHODCE DAT ZDARMA."

ALE BERAN, KERÉ TEHO MŇĚL AKORÁT DOSŤ, UTIKÁL ZPÁTKY KE SLÁVKOVÍ. PŘECI ENOM TEN KOPANEC BÝL LEPČÍ NEŽ DĚLAT JEZDECKÝHO KOŇA.

GDYŽ DORAZIL A SLOŽIL NA ZEM DÁREK, JAK MATES PLAJZNERKU, PODIVÁL SE SLÁVEK VÍTEZNĚ NA MATĚJA A PIVIDÁ: "CO SEM TI ŘÍKÁL. JE CVIČENÉ A VÍ CO SE PATŘÍ. DYCKY SE VRÁTÍ A NIČDÁ NĚ S PRÁZDNÓ."

GW

Promarněné šance

*Dva temné hrady
a z nich k zemi kouř hustý a štiplavý se valil.
Zimu co zimu tak trávil davy,
aniž by kdokoli k smrti se vadil*

*Dva temné hrady
a z nich radost je téměř vyděděná.
Jen pohledy plné zloby
a láska v sebe zahleděná.*

*Dva temné hrady.
Kolik že slávy a moudrosti mohly by dát!
Pro život, pro nezakrotné mládí,
co chce se radovat, co chce se smát.*

Dar

KAM TO SPĚJE?

*V Sokolovně, tam je veselo,
lepší se tam tělo na tělo.
Jak hluk sílí, jiný sílí.
A to by se stávat nemělo.*

*Domníváte-li se, že vám vousy sluší,
zkuste jimi zakrýt také uši.
Doma sed', sebe hled'.
To je teprv balzám na duši!*

*Jeden už prý z toho dostal tik,
Esmeraldu z obrazovky svlík,
když šel spát,
jenom tak.
Stal se z toho nebezpečný zvyk.*

*Jindy mu zas zlostí rudné líčko,
hluk mu ruší z Novy Počasíčko.
A tak neví
jestli sněží
nebo bude soutěž Mokré tričko.*

*Zatímco to v bedně vášní plane,
on musí být v okně na čekané.
Do tmy hledí,
čerti vědí,
kdy se mu i v hlavě posune.*

*Z města přišli radit bez úplaty:
Vědět to, tak ukážem vám paty!
Vážení,
nezvaní,
radte tam, kde odvádíte platy!*

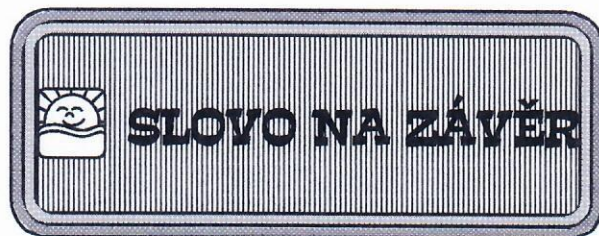
*Všichni, co se baví, marná sláva,
jiným šlapou jejich lidská práva.
A to ještě,
to mí věřte,
někdy pětkrát do roka se stává.*

*Příčina je jedna, a naprostá:
Za vším stojí nemilý starosta.
Darebák!
Pryč ho dát!
Nebo šikovně ho shodit z mosta.*

*Vážení, kdo se bude chtít z principu vadit,
nemusí mu k tomu nikdo radit.
Všechno zná,
pravdu má!
Jemu přece nesmí nikdo škodit.*

*Kéž by všechno bylo jen tak prosté,
nedá plody všechno, co kde roste.
Radost z žití
nejen kvítí.
Za vstřícnost a toleranci prostě.*

May

SLOVO NA ZÁVĚR

Konec roku, v němž naposledy budeme psát 1 na začátku se nezadržitelně blíží. I když letopočet je vytvořený uměle, přece jen má v sobě něco magického. Kromě toho, že zaznamenává nenávratně uplynulý čas, v předělových okamžicích je plný očekávání. Tím spíše, pokud ukončuje celé tisíciletí. Někdy je to očekávání nanejvýš alarmující. Jako třeba v počítačové síti, jejíž kolaps v návratu k roku nula by mohl vést k ochromení života a k nedozírným tragédiím. Nebo v narůstajících aktivitách různých sekt chytajících své ovečky na udici spásy při konečném účtování, či v honbě za slávou z narození dítěte v první sekundě nového letopočtu. V tomto

případě však už určitě nepůjde o tragédii v rozsahu kontinentu.

Dny nového letopočtu začnou určitě stejně, jako v minulých letech. Bude leden, možná zima, plno sněhu, nebo také bláto a řada lidí bude nevy spalá ze Silvestrovského třeštění. Prezident pronese svůj Novoroční projev a po slavnostním obědě mnozí půjdou na procházku či návštěvu, aby hledali odpověď na otázku : Co nás čeká?

Nebude to otázka neoprávněná. Historie až příliš často dokládá, ať už náhodně či systematicky, že k těmto obdobím se váží mnohé zvraty, mnohé tragédie, které však, žel Bohu jsou poznávány až ze zpětnou platností historiky. Vždycky za tím stojí lidé.

Očekáváme-li, neočekávejme nejdříve od druhých, od něčeho shůry, co je jednou neměnně dané. Ptejte se

především sebe s čím vstupujeme do nové éry, které nám bylo dopřáno se dožít. Ptejte se především sebe, v čem se chceme zlepšit, v čem hledáme odpuštění a v čem jsme ochotni odpouštět. Ptejte se, v čem lásku k sobě samotným vydáváme za lásku především pro sebe a uspokojení svých potřeb. Ptejte se, v čem opravdu můžeme být šťastni a co jsou hodnoty trvalé, v čem i příkoří, bolest a odříkání z nás mohou dělat lepší a mravnější, než honba za majetkem a bohatstvím. Ptejte se, čím můžeme jiné udělat šťastnými.

Pak teprv vstupme klidně do dalšího věku beze strachu, jako lidi nové éry, kteří jsou připraveni pro ni položit jiné, mravnější a upřímnější základy.

redakce

